

Георгій Косміаді повернувся до Рівного

Довгоочікувана подія – відкриття пам'ятного знака талановитому європейському художнику і вчителю живопису Георгію Косміаді відбулася чудового сонячного червневого дня, 29 червня, в атмосфері глибокої поваги до митця й любові до рідного міста.

ХУДОЖНИК

Нагадаємо, що Георгія Косміаді доля закинула на Волинь в роки Першої світової війни. Найкращі роки його життя, де було багато друзів-однодумців, талановитих учнів, творчих пошуків і знахідок, де тишила душу й милувала око художника краса полів та лугів понад Горинню, де жила любов і молодість його вразливої душі – це життя у Рівному.

Сім'я Косміаді поселилася на затишній вулиці в центрі міста. У гостинному домі, який вони знімали, вирувало творче життя, де збиралася за чаюванням учнівська молодь, де звучала улюблена музика Сергія Рахманінова, де молоді таланти влаштовували свої перші виставки і вчилися бачити і відчувати різнобарвний світ так, як відчував і переносив його на полотно Георгій Петрович. Його любили і поважали, а він любив їх і віддавав весь свій хист учням.

Перша війна закинула художника на Волинь, а друга змусила залишити любий край. Більшовики, що прийшли сюди «визволителями», таких людей як Георгій Косміаді зараховували до числа ворожих елементів, і перспектива подальшої долі сім'ї була досить сумною.

Тож 1940 року вони, дуже ризикуючи, пішли шляхами багатьох інших вигнанців з України, перейшли Буг і вирушили на захід. Новою країною, де оселились Косміаді, стала Німеччина.

Талант художника допомагав сім'ї жити і виживати. Але все життя, прожите там, ніколи вже не було таким наповненим і щасливим. Волинь приходила художникові уві сні і він випишував її веселковими барвами. Ті солідкі ранкові тумани, де круто в'ється Горинь...

Його молодість і наш край поїхали з Георгієм Петровичем і його донькою Надією в європейський простір, де все було правильно, чітко, але не так, як відчувало його велике серце. Любов і ностальгія за Волинню передалась його доньці, яка провела тут своє дитинство.

ДОЧКА ХУДОЖНИКА

Від батька-художника Надія взяла надзвичайно великий скарб – велику любов, відданість справі, розуміння прекрасного, потребу віддати людям те, що послане тобі Богом – талант.

Надія Георгіївна зберегла весь творчий спадок батька – все, що було йому близьким і пам'ятним, чого торкалися його талановиті руки. Вона виконала його духовний заповіт і повернула батькові його Волинь.

Художник Микола Сівак створив чимало пам'яників різних форм, які встановлені в Україні. Лише у Рівному він є автором пам'ятника

загиблим землякам у локальних війнах, що встановлений на «Лебединці», пам'ятника першій вчительці біля головного корпусу РДГУ. Виготовлені ним скульптури прикрашають фасад Зали органної й камерної музики.

Рік за роком приїжджала ця інтелігентна, життєрадісна поважна пані до Рівного, щоразу даруючи рівненським музеям картини і малюнки батька і його учнів. Надію Георгіївну щиро полюбили рівняни. Кожен, хто хоч раз поспілкувався з нею, говорив, що вона надзвичайна.

І ось вже у Рівному є мистецька премія імені Георгія Косміаді. Одна з вулиць міста носить його ім'я. І, зрештою, пані Надія приймає для себе і для нас, усіх містян, найважливіше рішення – вона придбала квартиру в тій частині міста, де колись мешкала їхня сім'я, і створила там Арт-майстерню Георгія Косміаді, перевізши із Гамбурга в Рівне творчий спадок батька-художника.

Цього дня, під час відкриття пам'ятного знака своєму талановитому батьку, Надія Косміаді була неймовірно щасливою. Її голос тремтів від хвилювання, на очах забриніла сльоза зворушення. «Я готова поцілувати кожного з вас», – сказала вона, і це найвища вдячність, яку можна почути.

На урочистостях з нагоди відкриття пам'ятного знака Георгію Косміаді виступили міський голова Володимир Хомко, мистецтвознавець Лариса Костюк, художник Тетяна Лукашевич, директор Рівненського краєзнавчого музею Олександр Булига.

Пам'ятник освятив протоієрей Сергій Лучанін. Впродовж урочистостей звучала вічна музика Сергія Рахманінова – улюбленого композитора художника Георгія Косміаді.

СКУЛЬПТОР

На жаль, не зміг за станом здоров'я бути на святі автор пам'ятного знака скульптор Микола Сівак. Після завершення урочистостей друзі побували у Миколи Станіславовича вдома і ще раз всі разом прожили той непростий шлях від творчого задуму до сьогоднішнього дня.

Чому взявся за роботу над образом Косміаді? Надзвичайно цінує творчість цього художника, який створив у Рівному свою мистецьку школу. Увічнити такий талант і таку людину в місті – це відповідально й почесно, а тому наполегливо працював з біографічним та ілюстративним матеріалом, багато спілкувався з дочкою художника і прислухався до її слухних порад.

Елемент в скульптурній композиції – дещо розширена палітра, яка уявно розширяє поле творчих робіт митця. Розміри пам'ятного знака гармонійно вписуються в невеличкий архітектурний простір оформленого скверу на вул. 16 липня, з деревами, які там ростуть. Матеріал – листовна мідь. Камінь в постаменті й оздобленні – «по-костовка» і «капустян».

Скульптор висловлює велику вдячність усім причетним до спорудження пам'ятного знака – проектантам, будівельникам, формівникам, які зробили все досить швидко, а головне – якісно, з великою любов'ю й відповідальністю.

Робота над пам'ятником розпочалася у 2012 році й довгий час глиняна композиція стояла в майстерні Миколи Сівака. Рівняни пам'ятають і досить неприємну ситуацію, яка склалася навколо використання території, де встановлено пам'ятник Георгію Косміаді. Зрештою, міська рада остаточно прийняла єдине правильне рішення – сквер на вул. 16 липня має належати місту і стане одним із креативних об'єктів, який буде достойною пам'яткою нашої історико-культурної спадщини.

Відкриття пам'ятного знака Георгію Косміаді – це продовження повернення в рідний край його кращих синів.